

РЕШЕНИЕ

№ 12314

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1722** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба И. Б. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ №621 от 17.02.2025г. постановено по нахд №11760/2024г. на СРС, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К №8079727, издаден от СДВР, с който на И. е наложена глоба от 100лв. за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.4 вр. с ал.2 т.2 от ЗДвП.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се излага довода, че в производството са допуснати съществени процесуални нарушения. Визира се, че необосновано съдът е приел, че деянието е извършено в условията на повторност. Констатирано е, че предходния фиш няма дата на връчване, но въпреки това е прието, че деянието е повторно въз основа на данните на ответника, че е платен. Счита се, че по този начин –това обстоятелство не може да бъде установено от ответника чрез представената справка. Подчертава се, че се касае за отрицателен факт, който защитата не може да установи. На второ място се визира, че лицето след като е санкционирано при условията на повторност не е ясно в коя хипотеза на повторност е това, за да се удвои санкцията, тъй като чл.182, ал.4 от ЗДвП има няколко хипотези. На трето място се

твърди, че неправилно е прието от СРС, че ЕФ отговаря на одобрения образец. Излагат се и съображения касателно представената снимка, на която липсвали реквизити. Няма го уникалният идентификационен номер, както и на снимката са няколко МПС. Оспорва се и протокола за констатираните в рамките на деня 151 нарушения - в същия няма номера на снимките, както и самата снимка няма номер, за да се обвържат. Няма и данни АТСС къде е било разположено. Правят се и възражения във връзка с чл.34 от ЗАНН, доколкото в ЕФ липсва дата на издаване. Визира се, че оспореният фиш не е бил връчен. Страната се позовава и на съдебна практика, която не е тълкувателна. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си чрез писмено становище от процесуалния си представител - адв.Т.. Моли да отмяна решението и вместо него за постановяване на друго, с което да се отмени ЕФ. Съответно при условията на евентуалност – след като се отмени решението на СРС да се върне делото за ново разглеждане от друг състав. Претендира разноски по списък. Възразява по искането за разноски на ответната страна.

Ответникът – не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП – прокурор С. дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да потвърди НП е установил, че същото е издадено от компетентен орган в производство без процесуални нарушения и при доказаност на деянието, изразяващо се това, че на 10.09.2023г. в 12,43ч. на Околовръстен път до №467 от бул.Ц. шосе към бул.Б. шосе при ограничени от 90км. в час е установена скорост от 106 км.в час за МПС с [рег.номер на МПС] с водач касатора, което е нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което му е наложена глоба от 100лв. по чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.4 вр. с ал.2 т.2 от ЗДвП, тъй като нарушението е извършено при условията на повторност – в едногодишен срок от влизането в сила на ЕФ К6153681 на 09.05.2023г.. Приложен е и посочения ЕФ в производството, видно от който на 05.07.22г. в 12,57 в [населено място] по [улица] с посока от ул. О. към бул Р., при ограничение на скоростта от 50км. в час, е установено, че И. като водач на МПС с [рег.номер на МПС], управлява същото със скорост от 66км.час или с превишение на скоростта от 16 км.в час. Нарушението е установено с АТСС CORDON M2 MD1196 след приспаднат толеранс и същото е в нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което лицето е санкционирано с глоба от 50лв..

Настоящият състав намира за правилни констатациите на СРС, че ЕФ формално отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП и е съставен, съгласно утвърдения

образец от Министъра. Изрично СРС е маркирал, че ЕФ съдържа всички съставомерни елементи. Подчертал е, че ЕФ по дефиниция не носи подписи, както и длъжност на издалото го лице, а се изписва териториалната структура. Не се изписва и дата на издаване.

С оглед изложеното настоящият състав не споделя възражението касателно чл.34 от ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т.д. № 1/2013 г. - съкратеното производство за административнонаказателната отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в ЗДвП е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Разпоредба на чл. 34 от ЗАНН установява сроковете за съставяне на актове за установяване на административния нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по издаване на електронните фишове. Относно форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Обосновано СРС не е възприел и възражението за непълнота при правната квалификация касателно повторността. Посочена е привръзката -чл.182, ал.4, но във връзка с ал.2 т.2 от ЗДвП.

Правилно са изводите на СРС и относно наличието на повторност. На първо място изрично е посочено кое е предходното деяние и кога е влязъл в сила първия ЕФ –на 09.05.2023г.. Не е спорно, че няма данни за връчване, но този фиш е платен. Видно от чл.186а, ал.6 от ЗДвП за връчени се считат и електронен фиш или наказателно постановление, глобата или имуществената санкция по които са заплатени, като за дата на връчване се счита датата на плащането. Следователно налице е специална норма, при която плащането има за последица влизането в сила на ЕФ. Адресата губи правото си да оспори фиша именно не само, защото го е платил, но и защото той е влязъл в сила. Ако касаторът не е бил съгласен с установения положителен факт на плащане отразен като дата на влизане в сила на посочения ЕФ- е следвало да го оспори, каквито твърдения и действия няма. Кога е връчен настоящия ЕФ е относимо само към срока на оспорването му, не и касателно законосъобразността на същия.

Съдът споделя напълно доводите на СРС относно останалите изводи по същество. Нарушението е установено с АТСС , ирелевантно е къде е разположено, тъй като СРС е визирал, че с ДВ бр.6/2018г. в сила 16.07.2018г. е отменен чл.7 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г., който е предвиждал задължение за МВР да обозначава с пътен знак Е 2 на местата на разположение на посочените системи.

Обосновани са и изводите на СРС касателно представената снимка, на която с х е маркиран автомобила на касатора, че именно неговата скорост е обозначена.

За останалите съображения настоящият състав препраща към мотивите на СРС на основание чл.221, ал.2 пр.2 посл. от АПК като подробни и обосновани като ще се маркира, че тези доводи се приемат най-вече като защитна теза, с оглед уклона на водача да извършва нарушения по ЗДвП, тъй като от справката се установяват 16 фиша и 25 НП.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.

2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №621 от 17.02.2025г. постановено по нахд №11760/2024г. на СРС, с което е потвърден електронен фиш ЕФ серия К №8079727 издаден от СДВР, с който на И. Б. И. е наложена глоба от 100лв. за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.4 вр. с ал.2 т.2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.